

מ"ת (מרכז) 58330-02-18 - מדינת ישראל נ' מ' ש'

פלילי - חוק העונשין - עבירות תעבורה

פלילי - מעצרים

var MareMakom = "מת (מרכז) 58330-02-18 - מדינת ישראל נ' מ' ש', תק-מח 2018(3), 9886(26/07/2018)";
{p.IDHidden{display:none ;
בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

מ"ת 58330-02-18 ישראל נ' ש'(עציר)
תיק חיצוני: מספר תיק חיצוני

בפני כבוד השופטת נאווה בכור

מבקשת מדינת ישראל

נגד

משיב מ' ש' (עציר)
החלטה

1. כנגד המשיב הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של גניבת רכב, סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, נהיגה ללא רישיון נהיגה, נהיגה ללא ביטוח, נהיגה בקלות ראש שגרמה לתאונה בה ניזוק רכוש, והפרעה לשוטר במילוי תפקידו.

בד בבד עם כתב האישום - הוגשה כנגד המשיב בקשה להארכת מעצרו עד תום ההליכים המשפטיים נגדו.

2. פי עובדות כתב האישום, המשיב לא היה מורשה לנהיגה, ומעולם לא הוציא רישיון נהיגה.

ביום 18.2.18 נטל המשיב צרור מפתחות שנשכחו על אדן חלון בטירה, איתר באמצעותם רכב מסוג מזדה שחנה בסמוך, וגנב אותו.

לאור דיווח שהתקבל במשטרה מבעל הרכב אודות הגניבה, אותר הרכב ע"י השוטרים ומשהבחין המשיב בניידת-החל להימלט מפניהם בנסיעה פרועה ומסוכנת בעוד השוטרים דולקים אחריו.

במהלך כל המרדף, נהג המשיב במהירות מופרזת, כמעט התנגש בניידת המשטרה, נסע על

מדרכות, תוך שעקף מספר כלי רכב וגרם להולכי רגל שהיו על המדרכות להימלט על מנת שלא להיפגע.

המשיב המשיך בנסיעה פרועה למרות תקר שנגרם בשני גלגלים ברכב, נסע בכיכרות נגד כיוון התנועה, סטה בין נתיבים, וגרם לכלי רכב לסטות מנתיב נסיעתם, לעצור ואף לבלום בפתאומיות כדי להימנע מפגיעה, כמעט פגע בהולכת רגל, עקף רכב מסוג סיאט איביזה, שבר את המראה השמאלית, וגרם לנזק בכנף השמאלית.

המשיב נעצר רק לאחר שהגיע לרחוב חסום בכלי רכב ולא יכול היה להמשיך בנסיעה.

3. ביום 26.2.18 הוגש כתב האישום בד בבד עם הבקשה למעצר עד תום ההליכים, ובד בבד הופנה המשיב לצורך אבחון וערכת חוות דעת פסיכיאטרית באשר לכשירותו הדיונית ומהותית לעמוד לדין.

מחוות דעת פסיכיאטרית מיום **28.2.18** עלה כי המשיב אינו סובל ממחלת נפש, וכשיר לעמוד לדין.

ביום **12.3.18** הסכים ב"כ המשיב לקיומן של ראיות לכאורה ועילת מעצר בעניינו של המשיב והוא הופנה לקבלת תסקיר לבחינת אפשרות שחרורו לחלופת מעצר.

בדיון מיום **7.5.18**, לאחר הסדר הייצוג בעניינו של המשיב, הופנה לקבלת תסקיר משלים.

בדיונים מיום **31.5.18** ומיום **2.7.18**, הופנה המשיב לצורך קבלת תסקירים משלימים נוספים שיבחנו אפשרות שחרורו לקהילה טיפולית, ואיתור מפקחים נוספים.

4. תסקירי המעצר:

בתסקיר מיום **27.3.18** לא הומלץ על שחרורו של המשיב לקהילה טיפולית.

בתסקירים משלימים מיום **27.5.18** ומיום **13.6.18** הומלץ על יציאת המשיב לראיון קבלה בקהילת "מלכישוע".

בתסקיר משלים מיום **1.7.18** הומלץ על שחרורו של המשיב לקהילה הטיפולית "מלכישוע", חרף העדר מפקח מגבה.

בתסקיר משלים נוסף מיום **8.7.18** חזר השירות והמליץ על שחרורו לקהילה הטיפולית, בפיקוח אמו כמפקחת מגבה.

5. טיעוני הצדדים:

מטיעוני ב"כ המבקשת עולה כי עובדות כתב האישום והבקשה למעצר מעידים על התנהגות פורצת גבולות.

המשיב ביצע את העבירות לאחר 8 חודשי מאסר בפועל, העבירות מעידות על רמת מסוכנות גבוהה בשל מרדף בשעת צהריים, סיכון חיי אדם - דבר המגבש עילת הימלטות בנוסף למסוכנות שיש בביצוע העבירות וכך נלמד מעברו הפלילי.

למשיב עבר פלילי עשיר ומאסרים קודמים בגין עבירות חמורות של נשק, סמים ותקיפה, שלא הרתיעו אותו.

בעבירות שהמשיב ביצע לכאורה כיום קיימת הסלמה מסוימת במעשיו.

לעניין הטיפול -המשיב לא עומד בקרטיונים, ואין אינדיקציה לכך שהטיפול יעזור לו ויצליח, כנימוק מרכזי בשליחה לקהילה טיפולית.

הצהרות המשיב בדבר רצונו לטיפול כבר ניתנו בעבר על ידו בעבר בתיקים השונים, כמו גם טענותיו בעבר בדבר היותו אסיר חיובי המעוניין לשפר ולשקם את חייו, והוא מתחרט על מעשיו וביקש טיפול על מנת להימלט מאימת הדין.

בתסקיר הראשון מיום 23.3.18 נכתב כי אמו אשה קשת יום המתקשה להתמודד עם בעיות במשפחה, המשיב מתקשה לשלוט בדחפיו, יכולת שיתוף הפעולה עם גורמי הטיפול היא קצרת מועד, הוא לא פנוי לטיפול, והצהרותיו נועדו למסגרת התיק הפלילי בלבד.

כמו כן הוא נעדר מערכת תמיכה ויתקשה להשתלב ולהתמיד בטיפול.

בתסקיר משלים מיום 27.5.18 חל שינוי בהמלצה והתרשמות השירות לפתע, היא שיש להפנותו קהילה טיפולית.

הטעם הראשון לשינוי בתסקיר הוא לאור יכולתו לקבל גבולות במעצר - שזה נימוק לא רלוונטי הואיל והחלופה אינה בתנאי מעצר; הנימוק השני - הכרה והרצון שלו בטיפול, כל זאת כשבתסקיר הקודם צוינו אלה ושירות המבחן שלל אותם, מאחר ולטענתם נולדו רק לצורך ההליך הפלילי.

בתסקיר השלישי מיום 1.7.18 צוין שוב כי הוא נעדר גורמי תמיכה, כששירות המבחן מודע לדברים שנכתבו על אמו של המשיב בתסקיר הראשון שהיא קשת יום ולא תוכל להתמודד עם בעיות במשפחה.

עוד צוין כי נוכח הערכה טובה של סיכויי השתלבות בטיפול "כאמור בתסקירים הקודמים", הוא מופנה לקהילה טיפולית, אולם זה לא נכתב באף תסקיר קודם, נהפוך הוא - נרשם כי אין סיכוי שישתלב.

בתסקיר האחרון מיום 8.7.18, מגיע שירות המבחן למסקנה שאפשר להעבירו למוסד הטיפול, מסקנה שגויה בהתבסס על נתונים ששירות המבחן עצמו כתב, ואף ציינו כי אמו תוכל לפקח עליו, תוך שהם כותבים שהיא מהווה גורם סמכותי שתוכל לפקח עליו מהנימוק שיש לה מוטיבציה לעזור לבן שלה.

אין זה נימוק שיכול לעמוד אל מול הדברים שנכתבו באשר לאי יכולתה של האם להוות גורם סמכותי.

שירות המבחן שולל בתסקיר ראשון חלופה, אך לאחר הפניית בימ"ש לתסקיר משלים הוא מתאים עצמו לאמור בפרוטוקל הדיון, תוך שהוא מתעלם מממצאים והתרשמויות שהוא עצמו כתב בתסקירים קודמים.

נכתב כי למשיב בעיה נפשית, למרות שאין לכך כל אינדיקציה מאושרת מגורם טיפולי כזה או אחר, וגם השירות מציין כי ניסה לפנות לפסיכיאטר ולא היה מענה, ולכן מסתמך על דברי המשיב ובני משפחתו בלבד.

עוד נכתב כי המשיב הפסיק ליטול תרופות על דעת עצמו, דבר שלכאורה החמיר את מצבו ובהקשר זה לא ברורה ההמלצה הסופית להפנותו למוסד טיפולי נוכח אי יכולתו לעמוד בטיפול אינטנסיבי, ולאור עבר הפלילי המכביד והמסוכנות הגבוהה שיש בביצוע העבירות הלכאוריות.

לאור כל האמור, אין לשחרר את המשיב לחלופה הטיפולית, ולעצרו עד תום ההליכים.

מטיעוני ב"כ המשיבעולה כילמרות שביהמ"ש הזהיר בכל ההפניות לתסקירים כי בסופו של דבר החלטה סופית תתקבל בתום הדיון, ביהמ"ש פתח אפשרות לבדוק אפשרות זו.

שירות המבחן נפגש עם המשיב כמה פעמים, הפנה אותו לגורם נוסף שיבדוק את האפשרות לשלבו בטיפול במוסד טיפולי. הפנה את המשיב למליכישוע, שהוא מוסד מוכר, ומצא שיש מקום לשלבו.

התנאים שם ברורים, ויותר קשים מבית המעצר, שכן סדר היום נוקשה ביותר.

אביו של המשיב, שהיה נרקומן שנים רבות, הוא היום אדם אחר, לאחר שעבר נסיונות גמילה שהצליחו ולא הצליחו.

לא יהיה דיון ולא תהיה כל טענה אם המשיב לא יעמוד בתנאי המוסד, ואמו תשמור עליו כמפקחת מגבה כשהיא מתחייבת להודיע למשטרה אם לא יעמוד בתנאים.

המשיב עצור מזה 5 חודשים, מיום 18.2.18 וזה חלוף זמן משמעותי.

דווקא בגלל חומרת העבירות יש לנסות לסייע לו באמצעות טיפול, כשיכול להיות שזה יסייע לו גם במסגרת גז"ד בתיק העיקרי.

לאור כל האמור, יש לקבל את המלצת שירות המבחן ולאפשר שחרורו לחלופה במוסד הטיפול.

6. דיון והכרעה

כתב האישום בעניינו של המשיב מעלה התנהגות פרועה ומשוללת רסן, החל מגניבת רכב ונסיעה בו ללא רשיון נהיגה - **שלא הוצא מעולם**, וכלה בנהיגה בניגוד לחוקי התעבורה, תוך סיכון חיי המשתמשים בדרך.

כך, נטל המשיב צרור מפתחות מאדן חלון בית, גנב באמצעותם את הרכב נשוא כתב האישום,

נמלט מהשוטרים שהחלו דולקים אחריו וגרם למרדף מסוכן, נהג במהירות מופרזת, כמעט התנגש בניידת המשטרה, נסע על מדרכות תוך שעקף מספר כלי רכב וגרם להולכי רגל שהיו על המדרכות להימלט על מנת שלא להיפגע, המשיך בנסיעה פרועה חרף תקר בשני גלגלים, נסע נגד כיוון התנועה, סטה בין נתיבים וגרם לכלי רכב לסטות מנתיב נסיעתם, כמעט פגע בהולכת רגל, עקף רכב מסוג סיאט איביזה, וגרם לנזקים ברכוש.

לבסוף נעצר המשיב רק לאחר שנחסם נתיב נסיעתו ולא היה ביכולתו להמשיך ולנסוע.

התנהלות זו מעלה מגוון עילות מעצר ובכלל זה מסוכנות בשל חשש ממשי לביטחון הציבור והפרט, וכן חשש להימלטות מהדין.

בנוסף, עברו הפלילי המכביד מאוד של המשיב, הכולל **17 הרשעות קודמות** בין השנים 1998-2012, בגין עבירות נשק, אלימות, סמים ורכוש, ובכלל זה שוד מזוין ופריצה וגניבה של רכב, רק מחדדים את מסוכנותו הרבה ואת העובדה כי מדובר בעבריין רצידיבסט, הפורץ גבולות.

למותר לציין כי הרשעותיו הקודמות בגין עבירות של **הפרת הוראה חוקית ובריחה ממשמורת חוקית** לכשעצמן- מעידות כאלף עדים כי לא ניתן לתת בו אמון כי יישמע לתנאי שחרור, מעבר למסוכנותו.

חוסר אמון זה מתחדד נוכח העובדה לפיה מעל ראשו תלוי ועומד מאסר על תנאי בר הפעלה בתיק הנוכחי בגין עבירת אלימות מת"פ 6848-03-14 (בימ"ש שלום כפר סבא) והעובדה כי שב לסורו חרף ריצוי מאסרים ממושכים בפועל בעבר.

יש לציין כי אך חצי שנה עובר לביצוע העבירות דן שוחרר המשיב ממאסר ממושך מאוד בן 29 חודשים מאחורי סורג ובריח בגין עבירות נשק.

בעניינו של המשיב הוגשו 4 תסקירים מהותיים, שבחנו נסיבותיו האישיות ואפשרות שחרורו לקהילה טיפולית.

מהתסקירים עולה כי המשיב כבן 38, רווק, טרם מעצרו התגורר בבית אימו בטירה, ולא עבד.

אביו היה מכור לסמים וכיום מטופל בתחליף סם, ואמו עקרת בית, אשה קשת יום המתקשה להתמודד עם הבעייתיות בתוך המשפחה.

המשיב הוצא למסגרת חוץ ביתית בהיותו בן 13, נשר מהמסגרות לאחר שנתיים, ובתום 9 שנות לימוד. בהעדר מסגרת לימודים ותעסוקה, החל לצורך חומרים פסיכואקטביים מסוגים שונים ולהסתבך עם החוק.

השירות התרשם כי המשיב סובל מהתמכרות לסמים, ביטא תחושת עייפות מאורח חייו ההתמכרותי והשולי, וביקש לסייע לו להשתלב בהליך גמילה מסודר, כשבעבר שולב בהליך בקהילת "אלפטאם", אותו התקשה לסיים.

השירות התרשם כי המשיב בעל עמדות שוליות מגובשות, המתקשה לשלוט בדחפים ומתנהל סביב מציאת פתרונות קלים לצרכים מיידים וקונקרטיים, נעדר מיומנות לניהול אורח חיים נורמטיבי, וחסר מערכות תמיכה משמעותיות.

עוד ניכר כי יכולתו לשיתוף פעולה עם גורמי הטיפול היא לפרקי זמן קצרים כשמגייס כוחות סביב הליכים משפטיים, ולמרות ביטוי רצון להשתלב בטיפול- לא פנה לגורמי טיפול המתאימים טרם מעצרו, כמו גם במהלך המעצר הנוכחי.

בנסיבות אלה העריך השירות כי קיים סיכון משמעותי להישנות התנהגות עבריינית ופורצת גבולות.

יש לציין כי בתסקיר הראשון מסוף מרץ 2018 העריך השירות כי לאור חולשת כוחותיו של המשיב, העדר מערכות תמיכה, קשיי תפקוד במסגרות וחוסר יציבות מגיל צעיר, קושי להעזר בגורמי טיפול, כמו גם קיומו של סיכון להמשך התנהלות פורצת גבולות וחוסר בשלוחות -יתקשה המשיב לעמוד בדרישות ובגבולות של קהילה טיפולית למכורים, ועל כן לא המליץ על שחרורו.

ואולם, בתסקיר שני מסוף חודש מאי 2018, מצא השירות לנכון להמליץ על הפנייתו לראיון קבלה בקהילה טיפולית "מלכישוע", זאת נוכח שהייתו במעצר 3 חודשים ללא שימוש בחומרים פסיכואקטיביים, ללא הפרות משמעת, מסירת בדיקות שתן נקיות, ובקשתו החוזרת להשתלב בקהילה טיפולית.

אין בנימוקים אלה די - הואיל ומדובר בתנאי מעצר המקשים ממילא שימוש בסמים מצד המשיב, אינם אינדיקציה למוטיבציה אמיתית וכנה מצידו לשינוי, ואין בכך כדי להצביע על גיוס כוחות להליך תובעני בקהילה טיפולית.

לא זו בלבד שהשירות לא מצביע על כל שינוי בדפוסי התנהגותו של המשיב או בקווי אישיותו, אדרבא - חוזר על שליטה עצמית מצומצמת, התנהלותו הפאסיבית וקשיי תפקוד, והעדר יציבות מגיל צעיר המצביעים על קשיים צפויים בהליך טיפולי במצבו.

אף בשני התסקירים העדכניים מחודש יולי 2018, בהם ממליץ השירות על יציאתו לקהילה טיפולית, לא מובאת כל אינדיקציה לכך שיהיה בחלופה כדי לצמצם את מסוכנותו, לא כל שכן מקום בו הומלץ בתחילה על שחרור - ללא פיקוח מגבה (!), ואף אמו שאושרה כמפקחת ע"י השירות בהמשך, אינה מתאימה לאור חוסר יכולתה להציב גבולות למשיב, שהתגורר בביתה עובר למעצר, במהלך כל השנים עד כה, ורישומי הפלילי המכביד מעיד כי היא אינה מהווה גורם סמכותי עבורו.

זאת ועוד, בשיחה עמה התרשם השירות כי היא מתקשה לזהות דפוסי התנהגותו השוליים והסיכון בהם תוך התמקדות בחלקיו המטיבים, והשירות עצמו מציין במפורש **"למרות התרשמותינו כי אמו לא מהווה עבור מ' דמות הורית סמכותית ומציבה גבולות ואינה מודעת באופן מלא לסיכון במצבו...אנו מעריכים כי ביכולתה לשמש כמפקחת מגבה במידת הצורך לטווח הקצר"** (תסקיר משלים מיום 8.7.18 עמ' 1-2).

התרשמות זו אינה מתיישבת עם העדר יכולת להציב גבול למשיב, אשר ממילא אינו ממלא אחר התנאים למתן אמון בו, נוכח עבר פלילי מכביד, בין היתר בעבירות מסוג של הפרות תנאים, קיומו של מע"ת בר הפעלה, חומרת העבירות, וקווי אישיותו ודפוסי התנהגותו ההתמכרותיים והבעייתיים.

מעבר לאמור, המשיב אינו עונה לפרמטרים שהתווה בימ"ש עליון בבש"פ 1981/11 **מדינת ישראל נ' אשר סויסה**, סד(3) 101 לצורך שחרור נאשמים לחלופת מעצר בקהילה טיפולית.

השלב המקובל להפנייה לטיפול של גמילה מסמים הוא שלב גזר הדין, כשהחריגים לכלל זה יבחנו על פי שיקולים שעניינם -האם הנאשם התחיל כבר בהליך גמילה עוד לפני מעצרו ומהם סיכויי הצלחת הטיפול, מידת התאמתו ומוכנותו של הנאשם לטיפול גמילה, כשבכלל זה יש לשקול את גילו של הנאשם, הזדמנויות שניתנו לו בעבר, איון מסוכנות בחלופה, סוג העבירות, עבר פלילי, מצבו של התיק העיקרי, וכיו"ב.

בחינת פרמטרים אלה מטים את הכף לחובת המשיב שבפניי.

מדובר במשיב שחרף שימוש אינטנסיבי בחומרים ממכרים החל מגיל צעיר מאוד והיותו כבר בשלהי שנות ה-30 לחייו, טרם השתלב בהליך גמילה, למעט הליך יחיד במסגרת "אלפטאם" שאף אותו לא צלח.

זאת ועוד, נוכח התרשמות השירות בתסקיר הראשון -לא עולים סיכויי הצלחה גבוהים אף זאת הפעם. מדובר במשיב שהתמכרותו לסמים רבת שנים, דפוסיו שוליים, עברו הפלילי מכביד, והוא נעדר יציבות, גבולות, ויכולת תפקוד נורמטיבית לאורך כל חייו.

לא זו בלבד שלא התרשמתי כי יש בחלופה המוצעת כדי לאיין מסוכנותו הרבה, ודאי בהעדר פיקוח מגבה הולם, אלא שאף לא התרשמתי כי יש במשיב את הבשלות והמוטיבציה האמיתית והכנה להתגייס להליך תובעני ואינטנסיבי, כגון זה שבמסגרת קהילה, והוא אינו נופל בגדרם של החריגים המצדיקים שחרורו לקהילה כבר בשלב זה של ההליך, בשים לב לכך שעצם ניקיונו הזמני מסמים במסגרת המעצר תלויה בגורמים חיצוניים של תנאי המעצר ולא בגיוס כוחות פנימיים מצד המשיב.

7. לאור כל האמור, ובשל אי התאמת המשיב להליך טיפולי- אני מורה על הארכת מעצרו עד לתום ההליכים המשפטיים נגדו.

ניתנה היום, י"ד אב תשע"ח, 26 יולי 2018, במעמד
הצדדים.